

Jeg vil slutte med at sige, at for mig staa disse Bestemmelser i § 6 som helt igennem vilkaarlige og meget uheldige, berørende Loven den Karakter, som den skulde have: at være et brugeligt nyt Grundlag for Skattepaaligning i Kommunerne. For Resten er det min Mening, at de Kommuner, som gennem Loven ville faa helt ny og store Skatteobjekter, nok ville bruge den, men at den ellers ikke vil faa nogen særlig Betydning i Flertallet af Kommunerne. Jeg vil endnu kun tilføje en Ting, og det er min anbefaling af det Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det ikke skal kunne bestemmes ved kgl. Anordning, at ogsaa Ejendomsskylden skal opkræves af Kommunerne. Jeg anser det allerede for meget uheldigt, at Kommunerne skulle opkræve Indkomstskatten for Staten, men langt uheldigere endnu bliver det for Ejendomsskyldens Vedkommende. Og jeg ser i Grunden ikke, hvorledes det er muligt at tage denne Opkrævning bort fra Amtstuerne, naar Amtstuerne skulle præstere de Oplysninger om Ejendomsforholdene, som man hidtil med Rette har krævet hos dem og ogsaa fundet der; jeg ser ikke, hvorledes dette skal blive muligt, naar hele Ejendomsskyldens Opkrævning skal overdrages til Kommunerne.

Rottbøl: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet ved denne Sags 2den Behandling, men mente at ville overlade Ordføreren at begrunde de enkelte Ændringsforslag. Naar jeg nu imidlertid har taget Ordet, er det for at rette et Par Bemærkninger til det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne), der gjorde Ændringsforslaget under Nr. 25 til Genstand for særlig Omtale; da jeg har været medvirkende ved dette Ændringsforslags Indførelse, saa maa jeg maaske sige et Par Ord om det. Det vilde jo findes naturligt og rimeligt, naar man ophæver gamle Skatter paa faste Ejendomme og indfører en ny Skat, at den, der betaler disse Skatter, saa henholdsvis faar Fordelen eller Tabet derved. Det er jo ganske simpelt og naturligt. Er den ny Skat lavere end den gamle Skat, saa tjener han, erte de ny Skatter højere, saa taber han. Og særligt vil det i det hele taget blive Tilfældet ved dette Lovforslag, som her foreligger, om Ejendomsskyld og Ophævelse af de gamle Hartkornsskatter. Men der er et Tilfælde, hvor Lovforslaget har set anderledes paa det, og det er § 7, hvor der staar: „Er en Ejendom ved nærværende Lovs Ikrafttræden overdragen en anden til Brug som

Fæste, i Forpagtning, Leje eller paa anden Maade, og det paahviler Brugeren helt eller delvis at udrede de i § 1 nævnte Skatter, skal han fremtidig, saafremt Parterne ikke træffe anden Overenskomst, i Stedet derfor udrede en tilsvarende Del af Ejendomsskylden.“ Det vil altsaa sige, at hvis en Forpagter tilfældigvis skal udrede de gamle Skatter paa Grund af hans Kontrakts Beskaffenhed, saa skal han efter dette Forslag nu udrede Ejendomsskyld, og Forpagteren skal i Virkeligheden have hele Fordelen, hvis der er en Fordel, af Forskellen mellem de gamle Skatter og den Ejendomsskyld, der kommer. Men i Virkeligheden er det slet ikke Forpagteren, der udreder Skatterne. Han betaler dem, men paa den Maade, at Ejeren i sin Tid har tilstaaet ham lempelige Afgifter af Ejendommen, for at han skulde betale dem. Det bliver i alle Tilfælde Ejeren, der kommer til at betale disse kongelige Skatter og kommer til at betale Ejendomsskylden senere. Ejeren er i alle Tilfælde den, der betaler, enten han betaler direkte, eller han betaler gennem Forpagteren ved at tilstaa ham en lempeligere Afgift. Som Følge deraf burde Ejeren efter min Mening ogsaa have den fulde Gevinst eller Tab. Imidlertid, efter § 7, som den foreligger i Lovforslaget, vil det i mange Tilfælde blive Forpagteren, der faar den fulde Fordel. Nu havde jeg nok ventet mig nogen Kritik af det Forslag, som her er fremkommet i Ændringsforslag Nr. 25. Det deler den mulige Gevinst og Tab mellem Forpagter og Ejer, og jeg vilde finde det ganske rimeligt, om det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds havde sagt: Ja, men det er jo egentligt ganske irrationelt, Forpagteren bør i Virkeligheden ikke have den Fordel, den bør tilfalde Ejeren fuldt ud, dersom han havde sagt det, havde det været mig noget vanskeligere at svare ham, for jeg maatte give ham Ret i, at dette, at Fordelen bør tilfalde Ejeren fuldt ud, var rationelt og rigtigt. Nu har man gjort her, som man gør saa mange Steder: da § 7 efter Forslaget giver den hele Fordel til Forpagteren, og vi egentlig mente, at den hele Fordel burde tilkomme Ejeren, saa har man delt halvt imellem. Det er ikke rigtig konsekvent, det er ikke rigtig logisk, men man har ikke villet gaa alt for langt bort fra Lovforslagets Regler. Men det, som var det ærede Medlems Mening, var at give Forpagteren endnu større Fordel end den; Ændringsforslaget byder ham, og det finder jeg rigtignok vilde være ganske